

вр. Грохотен - Дължина: 11 км. Време: ~5-6 ч. /зимно време/ Сложност: Средносложен.

Тръгва се от гара Церово. В началото (на излизане от селото) минахме през една заобиколна пътека, която може да се избегне. Продължихме изкачването по черни пътища и няколко преки пътеки, минаващи през горните махали. На половината изкачване навлязохме в гората и попаднахме на 2 сърни, които бързо избягаха. Малко преди върха изоставихме черния път и завихме наляво по голяма поляна, която ни изведе на билото. Продължихме по билен път, който свърши малко преди върха при скален навес. След 200м газене през дълбок сняг и последователно изкачване на 3 камари с камъни, намерихме най-високата точка.

След Грохотен, по план трябваше да се качим на най-високия връх в масива - вр.Върха, но поради рязко влошаващото се време, побързахме да се спуснем в Своге. Слизането също не беше безпроблемно, част от групата мина по преки пътеки, друга по черни пътища. Но благополучно се събрахме в приятно ресторантче.

[GPS Track](#)

[Профил](#)

[Карта](#)

[Виж в GoogleEarth](#)

{loadposition ads125}

вр. Върха - Дължина: 15 км. Време: ~6-7 ч. /зимно време/ Сложност: Средносложен.

Извакахме 2 седмици, малко да се оправи времето и отново се покатерихме по Свогенските баири, но този път с нова цел - вр.Върха. При предното качване, лошото

Понор, вр. Грохотен и вр. Върха

Written by LamiaTriglava

Wednesday, 24 February 2010 00:00 - Last Updated Wednesday, 24 February 2010 01:01

време ни попречи да го изкачим.

Този път тръгнахме от Своге и по черни пътища бързо стигнахме до обзорна поляна в подножието на върха. При т.Вода.3 намерихме оброчен кръст. Снегът се беше поstopил на ниското, но горе си имаше. Пътят свърши в сечище малко преди върха, последните 300м се минават през гората.

Малко след върха отново се разделихме, част от групата беше дошла с кола (оставена в Своге) и се спусна обратно към града. Двама човека продължихме по черен път към седловината, свързваща Свогенските баири със същинския дял Понор. На едно място попаднахме на група от 2 оброчни кръста. Преди да започне изкачването към Каишов връх, се спуснахме по черен път, водещ към с.Церово. На 4 места форсирахме разбеснелите се планински потоци, които бяха застрашително пълноводни от снеготопенето. Над селото излязохме на кариера и по хубав асфалтов път слязохме до местното ресторантче. Така ни се услади хапването, че изпуснахме влака и се наложи да чакаме следващия.

{loadposition ads728}

{phocagallery view=category|categoryid=17|limitstart=0|limitcount=0|detail=3|displayname=1|display